

Ratamestarin lausunto

Varsinais-Suomen Rastipäivät 07 suunnistetaan Taivassalon Onnikmaalla maastossa, jossa ei ole aikaisemmin järjestetty kansallisen tason kisoja. Maasto on mukavinta, mihin olen 35-vuotisen arvokilpailurataimestariurani aikana törmännyt. Sen helppokulkuisuus ja vaihtelevuus on tehnyt maastotyöskentelystä todellisen nautinnon.

Kokeneen kartantekijän Raimo Jalosen kartta on miellyttänyt ainakin ratamestarin silmää. Kolme neliökilometriä kilpailukeskuksen vierestä on täysin uutta karttaa ja muualla on ollut pohjana kymmenisen vuotta vanha suunnistuskartta pohja-aineistoinen. Pienipiirteisimmilläänkin alueilla kartta antaa selkeän kuvan maastosta, vaikka yleistystäkin on ollut pakko käyttää, kun kaikkea ei normien mukaan mahdu kuvaamaan. 2,5 metrin käyräväli on tässä maastossa ainoa oikea ja silti laakeimmilla alueilla on pitänyt kaivaa apukäyrä esiin kuvaamaan paikoin joitain muotoja. Korkeuserot ovat maksimissaan parinkymmenen metrin luokkaa

Keskimatkan maasto muodostuu kahdesta yhtenäisestä metsäalueesta, joista toisen katkaisee vähäliikenteinen hiekkamaantie. Polkuja ei juuri ole, mutta muutama selvä ja hyväkulkuisen metsätraktorin ura ja kärrytie sekä selvät kuivat metsäojat antavat tukea nuorimpien suunnistukseen.

Meren läheisyys antaa laakeapiirteisille avokallioalueille varsin karun luonteen. Paikoin näkyvyys on erittäin hyvä, mikä mahdollistaa todella vauhdikkaan etenemisen, kun korkeuserotkin ovat kauttaaltaan pieniä. Peitteisempi maaston osa on suunnistuksellisesti vähän köyhempää ja sen vähäisillä, vihreillä taimikkoalueilla kannattanee tukeutua myös kompassiin. Kulkukelpoisuus on kuitenkin sielläkin hyvä. Uskoisin miesten pääsarjan kilometrivauhdin olevan luokkaa 5.30/km.

Pitkän matkan maasto

Pitkillä matkoilla 1-lähtö tarjoaa lähes kokonaan uutta maastoa, vain kilpailukeskuksen lähellä radat leikkaavat keskimatkan maaston. Maasto on lauantaista vaihtelevampaa. Erittäin pienipiirteisiä mäki-alueiden, joissa vanhat mäntytaimikot rajaavat näkyvyyttä, lisäksi on rikkonaisempaa, erilaisia polku-, metsänajo- ja kärrytieuria on runsaammin.

Vihreää pystyviivaa on vähän ja nekin olen pyrkinyt väistämään ratasuunnittelussa. Peitteisten ja avonaisempien alueiden jatkuva vaihtelu saattaa vaatia suunnistukseen rytmittämistä. Kolme uutta hakkuuta on syntynyt juhannuksen jälkeen, mutta niiden merkitys reitteihin on vähäinen. Tulostekarttaan (K-MAP) saamme mukaan ajantasaisen tilanteen.

1-lähdöstä kilpailijat pääsevät Mustajärven kierrokselle. Siihen laskee luoteesta oja, joka viimeisen parinsadan metrin matkalla n.3 metrin levyinen, mikä kannattanee huomioida reitinvalintaa tehdessään.

Maaston rikkonaisuus houkutteli tarjoamaan myös pitempiä reitinvalintavälejä rytmittämään pienipiirteisten alueiden tarkkuusvälejä. Keski kilometrivauhti lienee vähän hitaampaa kuin lauantaikeskimatkan.

Myös 2-lähdöstä päästään osittain uusille alueille ja osalla on pellon ylitys merkittävä ylityspaikkaa käyttäen. Kaikkein pienipiirteisimpiin mäkiin radat eivät yllä.

Nuorimpien radat

Maaston antamat mahdollisuudet hyvien lasten ratojen tekemiseen olivat rajalliset. RR- ja TR-radoille olen valinnut lasten kannalta parhaan mahdollisen alueen, jossa tukea antavat muutamat tosi selvät ja hyväkulkuiset metsätraktorin urat, kuivat metsäojat, kärrytie, pari lampea ja lopussa kesantopelto, jonka saa ylittää. Näin rastiväleille on saatu myös sopivaa reitinvalintaa.

13–14-sarjojen radoilla rastipisteiden valinnoilla ja niiden läheisyydessä olevilla isoilla tukipisteillä olen pyrkinyt pääsemään lähemmäksi oikeaa vaatimustasoa. Uskoisin, että kompassikäyttö on tässä maastossa kuitenkin tavanomaista tärkeämpää johtuen luonnon kulku-urien vähäisyydestä.

Olen ratojen suunnittelussa tehnyt parhaani.
Toivon Teille nautinnollisia suunnistuselämyksiä V-S Rastipäivillä Taivassalossa!

Jarmo Jokila